

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **P. A.**, nar. X, státní příslušnost Ruská federace,
t.č. X,
zastoupen Mgr. Gabrielou Kopuleťou, advokátkou AK
se sídlem v Praze 1, Uhelny trh 414/9,

proti
žalovanému: **Ministerstvu vnitra České republiky**
se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2016, čj. OAM-441/ZA-ZA11-ZA04-2016

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný správní orgán rozhodl dne 14. 11. 2016 o tom, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a řízení podle § 25 písm. i) tohoto zákona zastavil.
2. V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí se uvádí, že žalovaný vycházel jednak z údajů, které byly sděleny v předchozí žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, jednak z výpovědi žalobce jako žadatele a jeho matky, která je současně jeho opatrovnící. Žalovaný jednak konstatoval, že první žádost podal žalobce dne 16. 2. 2012, o této žádosti bylo rozhodnuto dne 16. 11. 2012 neudělením mezinárodní ochrany. Krajský soud dne 5.

11. 2013 zamítl žalobu, po zrušení soudního rozhodnutí Nejvyšším správním soudem (dále jen NSS) ze dne 12. 3. 2014 pak krajský soud vrátil žalovanému věc k novému řízení. Následně žalovaný vydal ve věci rozhodnutí dne 16. 12. 2014 a žaloba, která proti tomuto rozhodnutí směřovala, byla krajským soudem zamítnuta dne 21. 1. 2016. Kasační stížnost pak byla NSS odmítnuta dne 10. 3. 2016 pro nepřijatelnost.

3. Správní orgán posoudil důvody současné žádosti o mezinárodní ochranu, tyto porovnal s tvrzeními, uváděnými žalobcem dříve, uvedl, že žalobce s matkou uváděli jako důvod podání žádosti zdravotní stav žalobce, nesouhlas se zdravotní péčí v zemi původu. Nebyly uváděny žádné skutečnosti svědčící o tom, že by žadatel byl ve své vlasti pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod, či že by se opodstatněně obával pronásledování z důvodů, které jsou taxativně vymezeny v § 12 písm. b) zákona o azylu. Nebyly zjištěny ani důvody, hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 14, žalovaný se zdravotním stavem žalobce zabýval podrobně. Nebylo zjištěno ani žádné nebezpečí hrozby vážné újmy pro případ návratu žalobce do vlasti. Argumentace žalovaného byla řádně doložena aktuálními podklady, ať již co se týče obecné bezpečnostní situace v Ruské federaci, tak i nezbytného individuálního posouzení žalobcovy situace.
4. V současné žádosti uvádí žalobce s opatrovníci totožné důvody, tedy jeho zdravotní potíže, při seznámení s podklady žalobce uvedl, že by byl odveden do armády, konkrétní obava však v tomto směru vyslovena nebyla. Navíc správní orgán k tématu uvedl, že takové tvrzení žalobce nemůže považovat za reálnou eventualitu, neboť důvodem odjezdu žalobce ze země byl jeho zdravotní stav, kdy dle diagnostiky se jedná o schizofrenii a lehkou mentální retardaci a z téhož důvodu byl ve vlasti uznán invalidním a byl osvobozen od výkonu základní vojenské služby. Z průběhu správního řízení pak žalovaný neshledal jakoukoliv změnu tohoto stavu.
5. Matka žalobce doplnila spisový materiál syna o informace, popisující postavení náboženského společenství Svědci Jehovovi na území Ruské federace. Uvedla, že v době jejich pobytu ve vlasti byla jejich situace lehčí než nyní, kdy byly zakázány stránky jehovistů na internetu, Bible, chtějí zavřít i tiskárnu. Má pocit, že v případě návratu dostane pouta hned na letišti a bude zavřená. Žalovaný v rozhodnutí uvedl, že žadatel není příslušníkem společenství, žádné skutečnosti v tomto směru netvrdil ani v prvním řízení, ani v průběhu druhého. V souvislosti s žadatelem proto žalovaný tyto skutečnosti nehodnotil, nepřisoudil jim žádnou důkazní hodnotu a nepovažuje je ani za nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu. S matkou žadatele je vedeno samostatné řízení. Z dostupných informací o Ruské federaci je žalovanému známo, že nedošlo k zásadní změně politické a bezpečnostní situace, která by mohla založit opodstatněnost nové žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany.

II. Shrnutí žalobní argumentace

6. V žalobě žalobce uvedl, že správní orgán porušil ustanovení § 3 správního řádu, neboť nezjistil stav jeho věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, namítal, že pro zastavení řízení nebyly důvody. Splňuje podmínky § 12 písm. b) a § 14a zákona o azylu. Žádal o přiznání odkladného účinku žaloby, o této žádosti soud rozhodl samostatným usnesením ze dne 20. 12. 2016.
7. V doplnění žaloby, které provedla soudem ustanovená zástupkyně žalobce, se uvádí, že v řízení o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany došlo k porušení zákona o azylu, a to konkrétně v ust. § 10a odst. 1 písm. e), § 11 odst. 1 písm. b) a § 25 písm. i), a to ve spojení s ust. §§ 2, 3 a 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Žalobce namítal, že jeho věc měla být posouzena meritorně, a to z pohledu opodstatněných obav

z pronásledování z důvodů členství matky a sestry ve společenství Svědků Jehovových, tedy z důvodů náboženství ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu, když tento důvod může být zprostředkován osobami blízkými, v rozhodnutí absentuje odůvodnění, proč nebyl důvod zohledněn. Obdobně pak námitka platí ve vztahu k § 14a cit. zákona. Pokud by se pak žalovaný detailněji zabýval zdravotním stavem žalobce, nemohl by dospět k závěru, že neshledává skutečnosti, svědčící pro udělení azylu dle § 14. Rozhodnutí žalovaného je z uvedených pohledů nezákonné a žalobce navrhuje jeho zrušení a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

8. Správní orgán podal písemné vyjádření dne 1. 2. 2017, uvedl, že s námitkami žalobce nesouhlasí, odkázal na obsah správního spisu, zejména vlastní žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany, výpověď a dosavadní rozhodnutí ve věci. Žalovaný zdůraznil, že se zabýval všemi skutečnostmi, které žadatel sdělil v průběhu řízení, tyto hodnotil jako shodné s aktuálně sdělenými. První řízení bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím, jehož správnost potvrdil jak krajský, tak posléze i Nejvyšší správní soud. Na rozdíl od své matky a sestry žalobce příslušníkem Svědků Jehovových není, přitom ani matce ani sestře mezinárodní ochrana udělena nebyla. Žalovaný konečně připomněl, že v případě zastavení řízení není povinen zkoumat, zda žalobce splňuje či nikoliv důvody pro udělení humanitárního azylu, resp., v případě, že zastavuje řízení, nemůže zároveň rozhodovat o věci samé. Z obsahu spisu však neplyne, že by v průběhu řízení žalobce sdělil nějaké mimořádné okolnosti, na základě kterých by mu bylo možno udělit humanitární azyl. Žalovaný je přesvědčen, že v dané věci postupoval v souladu jak se správním řádem, tak i zákonem o azylu a navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. Soud konstatoval ze správního spisu, že usnesením ze dne 6. 5. 2016 ustanovil žalovaný žadateli opatrovníkem jeho matku, paní S. N. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce s matkou uvedli, že žalobce je státním občanem Ruské federace, ruské národnosti, bez politické příslušnosti, svobodný. Z vlasti cestoval do Běloruska, letecky do Prahy a poté autobusem do Bruselu, odkud po 4 měsících opět přibyl do Prahy, a to v únoru 2012. Měl operaci kyčle, jinak trpí schizofrenií a lehkou mentální retardací, je od dětství invalida a plně závislý na matce. Tato je Svědkem Jehovovým, její azyl dosud nebyl dořešen. Syn má špatnou paměť, může se ztratit. Opatrovnice doložila do spisu složku materiálů z internetu, pojednávajících o průběhu soudních řízení se Svědky Jehovovými, dále lékařské zprávy MUDr. H. ze dne 2. 2. a 26. 4. 2016, potvrzující výše uvedené psychiatrické diagnózy. Dne 15. 8. 2016 byl vypracován Protokol o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany, žalobce uvedl, že nežádá doplnění podkladů, je rád, že je v ČR, kdyby se vrátil, vzali by ho do armády.
10. **Zákon o azylu** upravuje v § 10a odst. 1 písm. e) nepřipustnost žádosti o udělení mezinárodní ochrany, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou dle § 11a odst. 1. V ustanovení § 11a odst. 1 tohoto zákona je uvedeno, že podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí připustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12, nebo že

mu hrozí vážná újma podle § 14a. Ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu upravuje zastavení řízení v případě, kdy je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.

11. Krajský soud přezkoumal na základě žalobních námitek správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí správního orgánu (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., a to se souhlasem obou účastníků řízení.

12. Po přezkoumání věci soud shledal žalobní námitky jako nedůvodné. Ve věci sestry a matky žalobce bylo též den jako ve věci žalobce rozhodnuto o neudělení mezinárodní ochrany správním orgánem a krajský soud téhož dne jako ve věci žalobce rozhodl i o zamítnutí jejich žalob. Může proto konstatovat, že žalobcem uváděný důvod možné obavy z pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) či hrozby vážné újmy ve vztahu k § 14a) zákona o azylu z důvodu členství blízkých osob ve společenství Svědků Jehovových zhodnotil správní orgán dostatečně ve věci rodinných příslušníků žalobce a rovněž tak pak jako skutečnost, která se přímo žalobce nedotýká a není tedy skutečností, kterou má na mysli § 11a odst. 1 zákona, jak uveden výše. Zdravotním stavem žalobce se žalovaný vyčerpávajícím způsobem zabýval při meritorním vypořádání věci, jak popsáno v bodě 2, a navíc soud přitakává argumentaci žalovaného v tom smyslu, že pokud dospěje správní orgán k závěru, že jsou naplněny podmínky výše citované úpravy zákona o azylu, nerozhoduje ve věci samé. Uvedená žalobní námitka je tedy v daném případě lichá. Na rozdíl od žalobního tvrzení tak dospěl krajský soud k závěru, že správní orgán se zabýval případem žalobce dostatečným způsobem, ve svém rozhodnutí ze dne 14. 11. 2016 přesvědčivým způsobem objasnil, proč dospěl k závěru o naplnění podmínek pro zastavení řízení dle § 25 písm. i) zákona o azylu, soud souhlasí se závěrem, že žalobce prakticky žádnou novou rozhodnou skutečnost v aktuálně vedeném správním řízení oproti dříve uváděným skutečnostem netvrdil. Zmínka o tom, že bude žalobce povolán do armády takovou rovněž není, neboť je vzhledem k zdravotním obtížím žalobce a jeho uznáním invalidním v zemi původu před jejím opuštěním ryze spekulativní a ničím nepodložená.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

13. Soud neshledal žádný důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k novému řízení a žalobu proto jako nedůvodnou, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s., zamítl.

14. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný správní orgán náhradu nákladů řízení nevyčísлил, odměna soudem ustanovené zástupkyně žalobce je řešena samostatným usnesením.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. L.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 16. února 2018

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně